

Seglats i Västindien

Den 23:e juni, Måndag

Det är varmt och fuktigt, klockan är strax efter åtta på morgonen lokal tid. Hemma i Sverige är det strax efter två, på eftermiddagen. Ingen av oss har nog riktigt greppat det här med tiden ännu, det blir nog tidigt i säng ikväll.

Vi kom fram hit till marinan vid tiotiden igår kväll. Resan var både lång och jobbig, totalt tog det ca 20 timmar för oss att färdas runt nästan halva jordklotet, kanske inte så farligt ändå.

Vi tog 07:30 tåget till Arlanda från Eskilstuna. Efter en obligatorisk öl i vänthallen kom vi på planet till Paris nästan helt utan missöden. Peter fick inte ha med sitt multiverktyg, vakten tyckte väl att han såg ut som en terrorist, konstigt att vi andra klarade oss igenom i så fall. Alla var på gått humör, målet hägrade såklart. Den korta trippen till Paris CDG fortlöpte utan något annat än glada miner och förväntansfulla funderingar. Väl i Paris var det dags för ännu en öl innan den "riktiga" resan skulle börja.

Vi kom ombord på planet i tid, men sedan sprack alltsammans. En dryg halvtimme efter avgångstid rullade planet sin första meter, men det tog ytterligare nästan en timme innan vi var i luften. Vad det berodde på vet vi inte riktigt, informationen på språk som vi kunde förstå var tämligen bristfällig.

Nåja, vi hade i alla fall lyft och nu var vi på väg på allvar. Trots det trånga och varma planet var humöret mestadels på topp, vin till maten och karibisk musik på radion hjälpte kanske till.

Ungefär 13 timmar senare landade vi i Fort de France på ön Martinique, när vi gick av planet var känslan av att gå in i ett växthus var påtaglig. På flygplatsen stod en man med en "Nilson"-skylt, han pratade bra engelska och berättade om ön och svarade på våra frågor om deras kultur medan vi åkte till staden *Marina* i hans van.

Han visade oss vår båt och samtliga tappade hakan, vilken kärra! Förutom katamaranerna var det den största i marinan. Samtliga hoppade ombord i ren förtjusning och började utforska alla skrymslen och vrår. Inuti hytterna, och framförallt toaletterna, kändes den inte lika stor, men att överhuvudtaget få plats med fem hytter (och lika många toaletter) på en segelbåt måste vara en bedrift.

Efter en liten tripp i marinan med en öl på den lokala puben insåg vi att det var dags att krypa till kojs. Redan innan alla kommit ner i sina kojor fick vi känna på den första regnskuren. Det gick väldigt fort, himlen öppnade sig och ljumna regndroppar smattrade mot båten. Det gick över lika fort och vi kröp ner i de kvalmiga bäddarna. Under natten var vi uppe tre gånger och fick stänga luckorna för nya regnskurar, men att lämna luckorna stängda kändes inte heller som något attraktivt alternativ.

Den 24:e juni, Tisdag

När vi vaknade till på morgonen var det soligt och kvalmigt, men stadiga varma vindarna svalkade precis lagom mycket. Leif inspirerade Peter och Stefan till att hänga med på en joggingtur, under tiden vaknade vi andra till lite lugnt och började fundera på hur dagen skulle bli.

Strax innan joggarna kom tillbaka gick några av oss andra iväg för att kolla in staden och köpa lite frukost. Vi var ganska tidiga så det var inte mycket som var öppet. Vi hittade en liten brödbutik så vi fick baguetter och varsin bulle till frukost.

När frukosten var uppäten och vi hade hunnit filosofera lite runt vad som skulle hända dök vår kapten upp. En självsäker och välmående karl med svarta solglasögon och ett gott skratt. Vi satte oss ner och hade planeringsmöte, han kom med en hel del tips och råd (eller var det beordringar?), vi fick tänka om lite angående vår matplanering.

Efter att ha pratat med kaptenen och varandra en stund gick vi iväg till kontoret för att betala och göra upp det sista. Sedan var det dags att åka iväg till Supermarket för att handla.

De använder ett lustigt system med något de kallar för shuttles. Från kontoret ringde de till affären och beställde helt enkelt skjuts. Efter bara några minuter dök det upp en skåpbil och Göran, Anders, Stefan, Peter och Magnus stack iväg för att bunkra mat.

Vi hade skrivit en lista för att inte glömma något, men en hel del fick gå på känn eftersom inte allt fanns på listan och allt på listan inte fanns i affären. Ganska snart hade vi fyllt två och en halv kundvagnar med vatten, öl och annat drickbart (och lite rom som vi sedan insåg inte kan räknas som drickbart). Vi fortsatte vår plundring av affären och efter mycket spring och fundering hade vi totalt fyllt upp fyra vagnar, med råge. När vi hade lyckats betala och packat ihop alla varor igen hade vi tänkt oss lasta in i vår shuttle igen, och bege oss tillbaka. Kassörskan hade lovat att den skulle vara klar om tio minuter.

Efter ungefär en kvart (som kändes väldigt lång i den tryckande värmen) frågade vi igen, för säkerhetsskull. Jodå, skjutsen skulle komma, fem minuter bara...

Ytterligare tjugo minuter passerade och vi började vi fundera över vad våra frysta matvaror tyckte om att ligga i den nästan 30-gradiga värmen. Göran gick för att prata med någon högre upp i kedjan, hela tiden blev vi lovade; Bara tio minuter. När drygt en timme hade gått hade Göran arbetat sig upp till chefernas chef, han ringde (sa han i alla fall) efter tio olika taxibilar. Vi bråkade så mycket att han till slut gav oss en flaska rom, mest för att vi skulle vara tysta. Efter ett tag kom då till slut bilen, ca en och en halv timme efter att vi handlat klart. Vi fick dela skåpbilen med några från Frankrike, det blev trångt och varmt (!) i den lilla bilen.

Till slut kom vi då tillbaka till båten och började lasta och packa in allting. Det var gjort ganska fort och när vi var klara var alla laddade för att ge sig av, utom Pekka. Leif berättade att när han och Pekka var och käkade lossnade en plomb för Pekka. Han hade gått till tandläkaren. Klockan var redan för mycket, vi hade tänkt oss att kasta loss vid klockan tolv, nu var den snart två. Som tur var gick det snabbt för Pekka, han fick en temporär plomb, nästan på en gång.

Vi kastade loss vid två på eftermiddagen, alla var spända på hur det skulle gå för oss. Kaptenen körde ut ur viken med motor några minuter innan vi satte segel. Under tiden fixade vi oss varsin stor skinkbaguette, vad gått det var med mat! När vi satte segel visade det sig att vår kapten kunde göra allt helt själv, det verkade även som om han ville göra det själv, åtminstone nu i början.

Den ganska kraftiga vinden tog tag i seglen och vi for iväg, vilken känsla!

Det var härligt, nu hade vi äntligen kommit iväg. Det var massor häftig natur att titta på under vägen, öarna här är vulkanöar vilket gör att bergen är branta och märkligt formade. Dessutom är precis allt grönt! Enligt vår kapten hade det dock varit torra ett par veckor tidigare, då var allt brunt istället. En regnvecka senare hade allt skiftat till det vi såg nu. Märkligt.

När vi kom ut en bit insåg vi att vi var ute i Atlanten och seglade, det kändes även på de dyningar som rullade in, de blev större och större och båten guppade mer och mer. Medan Anders fick känningar av den berömda sjukan och fick prata med Ulrik, letade vi andra efter flygfiskar och var allmänt berusade av seglingskänslan. Det gick även rykten om att vi hört delfiner, men vi kom överens om att det var Pekka som snöt sig. När Pekka inte snöt sig så styrde han båten, lite slalom i början men ganska snart fick han styr på skutan. Efter ungefär fyra timmar segling la vi till i bukten *Marigot* på *St. Lucia*. Villorna som låg på sluttningarna var helt fantastiska med en utsikt som bör överträffa det mesta. Efter ett dopp i det nästan 28 gradiga vattnet var det hög tid för middag. Vi ringde restauranten och den kom en båt och hämtade oss. Vi var på väg till *Paradise* som vår kapten rekommenderade. Efter att ha smakat den lokala ölen fick vi in vår mat, det var *Creol Fish* (Dolphin Fish) och *Creol Tambi* (Snäcka). Alla åt med god aptit (inte minst Anders som av någon anledning var extra hungrig) och när maten var uppäten satt alla och mer eller mindre sov vid bordet. På något sätt lyckades vi pallra oss tillbaka till båten där kojerna fylldes med en rasande fart.

Den 25:e juni, Onsdag

Kaptenen hade gått upp tidigt, redan vid fyra på morgonen, och satte igång motorn. Vi hade en nästan två timmars färd för motor framför oss. Vi andra vaknade ganska snabbt av ljudet och värmen, frukosten var precis avdukad när vi satte segel. Vi hade följt *St. Lucias* kust med motor och skulle nu segla över *Saint Vincent Channel* till *St. Vincent*. Det var en tre timmars segling med mycket vind (med våra mått mätt) och stora dyningar. Peter höll i rodret och lyckades hålla väl ordning på skutan i den stökiga sjön. Vi lyckades faktiskt se delfiner strax innan *St. Vincent*. Längs kusten var det dags för motorn igen. Vi passade på att ta oss en förmiddagsfika.

När vi rundat *St. Vincent* satte vi fulla segel över *Bequia Channel* för att nå *Port Elisabeth* på *Bequia*, som är den nordligaste av *Grenadin*-öarna. Det var bara eftermiddag så vi hade tid för ett rejält badpass med snorkling innan vi tog gummibåten till land för att kolla läget och shoppa lite. Vi kompletterade med lite mat och basvaror i en affär och grönsaker och frukt på en marknad. På marknaden blev vi varse varför grönsaker är så dyrt, tydligen måste allt importeras eftersom det är för torrt för att odla här (något vi inte kan förstå då det regnar nästan varje dag). Efter en hel del förhandlande hade vi dock fyllt våra förråd och vi hann köpa ett par souvenirer och en drink innan vi åkte tillbaka till båten.

Efter lite avkopplande öl och rom var det dags för middag. Några hade i förväg rekognoserat utbudet och valet hamnade på en mysig fiskrestaurant alldeles på stranden. Där beställde alla utom kaptenen (som är trött på att äta fisk) en jätte fiskmeny. Efter ganska lång väntan, då vi hann pröva en fördrink bestående av rom och punsch, fick vi in maten. Tre jättestor med hela fiskar, jätteräkor och musslor. Till det åt vi ris, hare-coverts och skivat vitlökssmör. Alla åt med mycket god aptit och trots att fiskarna såg lite läskiga ut där de låg så smakade det fantastiskt bra. När vi, till servitrisernas stora förtjusning, lyckats äta rent på faten var alla proppmätta. När vi hämtat oss tillräckligt för att orka resa oss åkte vi tillbaka till båten där vi spenderade resten av kvällen på akterdäck.

Den 25:e juni, Torsdag

På morgonen skulle vi bunkra vatten, sista chansen innan vi skulle gå ner bland de små öarna. När det var klart satte vi segel mot *Glossy Bay* på ön *Canouan*, där vi skulle inta vår lunch. På vägen såg vi fler delfiner, som faktiskt lekte lite runt båten och vi lyckades även se både *pilot-whale* och jätte-sköldpadda. Idag var det Stigs tur att hålla rodret, i början var det en hel del slalom men så småningom gick det lite rakare, bara ingen pratade med honom. Stig lyckades dock med bedriften att hitta en fisk, vi fick en 3kg *liten tonfisk* på kroken som kaptenen håvade hem. En intressant detalj i fisket var när han skulle ha ihjäl den rackaren, han fick sig helt enkelt en shot med rom. Några av oss förstod plötsligt vad rommen egentligen är till för. Lagom tills fisken var rensad kom vi fram till *Glossy Bay*, en fantastisk bukt med ett stort hotell som stod helt tomt. Några simmade i land och tittade, massor av ödlor och väldigt varm sand, förutom alla palmer förståss.

Efter simturen var det dags för lunch, det blev pastasallad med en hel massa ingredienser. Efter att ha köpt is till ett hutlöst pris var det återigen dags att åka vidare. Den här gången gick vi för motor ända fram till Tobago Cays, det tog ungefär en timme. När vi kom fram fick vi oss alla en smärre chock, vilket underbart ställe. Flera små öar med palmer och sandstrand på varenda en. Här fanns också ett tjugotal andra båtar som låg och guppade strax utanför korallrevet. Så fort vi fått stopp på motorn kunde vi inte hålla oss längre, de flesta kastade sig i vattnet. Det var ganska strömt, så man var tvungen att akta så man inte flöt iväg. Så många olika fiskar som man fick komma så nära, för att inte tala om hela växtriket. Vi höll även på att krocka med en stor rocka som tittade bistert på oss, synd att vi inte hade någon undervattenskamera. Lite senare, när Stig tränade snorkling fick han se en lite mindre rocka mitt under båten, den åt av resterna efter vår fisk som kaptenen skurit till. Alla fick mer eller mindre ordning på snorklandet, till och med Göran som efter mycket möda lyckades pressa in glasögonen i ett av cyklopen.

Innan maten han vi med några öl och ett parti kort, sedan var det dags att anrätta fisken. Kaptenen stekte fiskskivor och gul lök i olivolja, kryddade med vitlök, lime och båtens kryddor. Till fisken åt vi ris, kokat med riskryddor och olivolja. Måltiden var en given succé, Allan hade verkligen lyckats med fiskkotletterna.

Efter middagen slog tröttheten till igen, några kvällsöl innan det var dags att krypa ner. Vi var några som tittade på den underbara stjärnhimlen och lyckades skrämman en presumtiv dingiekapare. Framåt natten började vinden friska i och ganska snart kom regnet. Den här gången var det riktigt blåsigt så efter ett tag var Magnus och Göran tvungna att flytta in i båten igen. Vindmätaren visade som mest runt 30 knop, det är det mesta vi sett hittills. På radion hörde vi att en båt hade tappat taget och drev omkring i *Tobago Cays*, men vi såg inget misstänkt ute i natten.

Den 26:e juni, Fredag.

Idag firade vi med lyxfrukost. Vi hade köpt färskt bröd av en reagge-kille i den aldrig sinande strömmen av båt försedda försäljare. Dessutom festade vi till med yoghurten vi fått tag på i onsdags. När frukosten hade lagt sig till rätta var det dags att flytta lite på båten, vi gick för motor bara 5 minuter för att komma till en annan av öarna. När vi lagt oss till rätta kastade vi oss i vattnet med snorklar och fenor. Kaptenen hade nämligen lagt oss mer eller mindre mitt i ett korallrev. Massor med lustiga fiskar och växter fanns det, alla fick ordning på snorklingstekniken och samtliga njöt i fulla drag. Vi hann med några turer till ön med olika syften. Peter, Stefan och Nils-Erik besteg ön i olika omgångar och lyckades bli stuckna av taggar på buskar och träd. Ovanför ön hängde en stor fågel i uppåtvindarna som, precis som oss, inte ansträngde sig särskilt mycket i hettan. Senare fick vi veta att det var Fregattfågel.

Lunchen bestod av pastasallad precis som igår, lite andra ingredienser och minst lika god. Efter lunchen fortsatte dagen i precis samma stil. Framåt eftermiddagen kollade vi vattentemperaturen, den var 29,5 grader vid båten. Säkert ännu varmare lite närmare stranden, otroligt! Strax efter lunch flyttade vi en liten bit till nästa ö, på stranden fanns det massor av stora snäckor och en rejäl sandstrand med palmer (som vanligt). Vi simmade i land och tittade närmare på snäckor och krabbor.

En hel del klättrande blev det bland klippor och kaktusar. På ett ställe släppte två stora stenar och det blev ganska dramatiskt. Både Stefan och Magnus fick rejäla skrapsår på armar och ben och sistnämnda fick även en stortå justerad. Lite bandage löste det hela, men det blir nog begränsat med bad i fortsättningen.

Till middag blev det kycklingklubbor med kokos-mjölks-stuvad-ris, en riktig höjdare! Som vanligt efter middagen blev alla lite dåsiga. Men till kaffet blev det en liten överraskning. I *Martinique* hade det köpts Punsch Coco (något ganska sött och punschliknande som föll de flesta i smaken) och kakor. Ett par snapsvisor senare var det återigen dags att titta lite på den otroliga stjärnhimlen innan sängarna lockade allt för mycket. Detta var för övrigt en av de första nätterna som det inte regnade, Göran och Magnus slapp alltså bli blöta på akterdäck.

Den 27:e juni, Lördag.

Efter lite bad och frukost flyttades vi oss till nästa lagun, *Saltwhistlebay*, strax utanför *Tobago Cays*. Ytterligare ett jätte fint hotell som står helt tomt. Vi simmade i alla fall in till baren och fick varsin förmiddagsöl. Lite snorkling han vi med också, men den var inte riktigt lika fantastiskt som på de tidigare reven. Inne vid baren fick vi smaka färska cocosnötter av en vaktmästare, som för övrigt var helt otrolig på att hantera sin machete. Efter lunch, som bestod av stekt burkskinka, ägg och ris (jätte gott) seglade vi söderut till *Union Island*. Det tog någon dryg timme innan vi kunde lägga till vid bryggan.

Värt att nämna är också Leifs bedrift, vid lunchdisken tappade han i en kopp och en sked, gammal attackdykare som han är fixade han det lätt som en plätt.

Det var första gången sedan *Martinique* som vi inte skulle ligga för ankar eller på boj. Efter vi hade lagt till gick vi ned mot byn i den otroliga värmen, den svalkande vinden nådde inte in till ön och eftermiddagsvärmen blev nästan för mycket för oss. Vi kollade in de mataffärer som fanns och bestämde oss för en som låg tillräckligt nära båten och var ganska välsorterad. Vi var även på grönsaksmarknaden och bunkrade. När maten var hem buren och packad tog vi det lugnt ett tag.

Framåt kvällen gick vi till närmsta bar och tog varsin drink innan maten. Vår kapten hade bokat bord på en restaurant där han kände ägaren, det visade sig att vi skulle få buffé. När vi hade beställt dricka och skulle hämta maten började ett "steel band" spela. De var helt fantastiska, med hjälp av bara ett trumset och oljefat fick de fram ljud för en hel orkester. Det blev en härlig kväll med massor av god (även en del tveksam) mat och bandet som underhöll oss med svängig karibisk stålbandsrock. Vi satt länge på restauranten, för att smälta maten och för att lyssna på musiken. Pekka lyckades med konststycket att ragga upp en fransyska att bugga med.

Senare tog vi ett par vänder på stan för att kolla in den utlovade karnevalen. Det var inte så mycket till karneval, den skulle inte börja förrän lite senare i nästa vecka. Men det var ganska kul att titta på allt folk, det var barbeque-fest på en mack (grillen stod under No Smoking-skylden) och massor av folk på gatorna. Efter ett tag begav vi oss hemåt för att sova.

Den 28:e juni, Söndag.

Vi kom inte iväg från Union förrän vid niosnåret, vi badade lite först och tittade på hajarna i akvariet. Vi tog en promenad i morgonhettan och handlade bake-off baguetter till lunchen. Efter någon timme för motor var det dags att hissa seglen. Den här gången seglade vi mot vinden och fick för första gången känna på lite riktig segling. Båten lutade så köksfönstret var under vattnet, men vi försökte hålla humöret uppe genom att sjunga lite för vår kapten. Målet var *St. Vincent* som visade sig ligga ca 5 timmars hård segling bort. När vi närmade oss ön och det blev lite lugnare började vi genast göra i ordning baguetterna, alla var hungriga efter seglingen.

När vi lagt till vid en boj utanför *Young Island* kom en fiskförsäljare och sålde en stor *dolphin fish* till oss, som Allan lovade att tillaga. När vi hade svalkat av oss lite tog vi en rundtur på ön med taxi. Det tog ungefär tre timmar och då hann vi se både *Fort de Charlotte*, som låg högs upp på ön, och en botanisk trädgård med massor av märkliga träd och blommor. Vår guide i trädgården gav oss *white garlic*, vilket var som vitlök fast man åt inte roten utan bladen.

När vi kom tillbaka fick vi träffa kaptenens fru, *Danielle*, hon skulle följa med oss till *Martinique*. Vi gjorde klart middagen som åter igen blev en riktig höjdare. Delfinfisken var ännu godare än tonfisken vi åt sist och eftersom den var rejält stor blev alla riktigt mätta och belåtna. Efter att vi lärt Allan dricka kaffekask på rom gick vi och la oss.

Den 29: e juni, Måndag.

Vår kapten ville starta tidigt, så att vi skulle nå *St. Lucia* vid lunchtid. Redan vid fyra på morgonen gick han upp. Vi hade ett par timmar med motor längs *St. Vincents* kust innan vi skulle sätta segel för något som enligt Allan skulle vara en ännu tuffare segling än dagen innan. Vi åt vår frukost innan vågorna började bli allt för stora och strax efter vi var klara åkte seglen upp. Vi hade tur med vädret och kom lättare undan än dagen innan, dock var vågorna lite spetsigare, så vi på fördäck blev väldigt blöta. Men det fortfarande nästan 30-gradiga vattnet kylde inte så mycket. Vi lyckades se vattensprutet från en stor *sperm whale*, enligt Allan var den ungefär lika stor som båten.

Vi nådde *St. Vincent* och *Soufriere* vid lunchtid, den här gången blev det rissallad, det smakade som vanligt väldigt bra med mat. Sjön suger ju som bekant. När vi ätit färdigt kom en båttaxi som skulle köra oss till land för en ny rundtur. Den här gången tittade vi på en aktiv vulkan och badade i ett vatten Antagligen pga. den höga halten järn. Alla utom Magnus badade i det läkande vattnet och passade på att få en dusch av vattenfallet. På vägen till vattenfallet blev vi guidade genom en bit regnskog, mycket intressant att se alla växter och träd i sin naturliga miljö. Guiden berättade att vattenfallets vatten skulle ha en läkande effekt på kroppen. Vi såg också några kollibrier som surrade i trädkronorna. Vägarna på ön var något i särklass, ingen av oss hade tidigare sett så branta backar och skarpa kurvor. Som tur var körde chauffören oftast lugnt längs de branta stupen. Trippen var uppskattad och väl värt pengarna och lidandet i den varma minibussen.

När vi kom tillbaka till båten åkte vi med motor längs kusten tills vi nådde *Rodney Bay* på norra delen av ön. Vi kom in ganska sent på kvällen och gick mer eller mindre direkt upp till en restaurant i marinan. Nästan alla var sugna på något annat än fisk så efter löksoppa vi åt till förrätt beställde de flesta in en rejäl portion revbensspjäll. Till efterrätt tog vi chokladkaka och när alla fått i sig alltihop var det bara att rulla ner till båten. Några av gossarna, Leif, Anders, Stig och Stefan gick ut på en promenad för att få maten att hamna på rätt ställe. På något sätt lyckades alla hamna på sina sängplatser, trots att alla var helt slut efter en lång dag

Den 30:e juni, Tisdag.

Vår sista dag på havet. Vi hade bara den korta trippen över till *Martinique* kvar så vi tog det riktigt lugnt på förmiddagen. Visserligen vaknade alla som vanligt ganska tidigt, men vi seglade inte förrän efter lunch.

Innan vi åkte tog nästan alla en taxi in till marknaden. Det var varmt och mycket folk, det fanns precis hur mycket som helst att köpa men finast av allt var nog Stigs rastahatt. När alla var tillbaka på båten käkade vi pastasallad innan det var dags att sätta segel. Tyvärr blåste det lite dåligt i början så vi var tvungna att hjälpa till lite med motorn. Innan vi var framme hade vi dock både fått köra en hel del utan motorn och framförallt fått chansen att se delfiner alldeles intill båten. Förutom delfinerna såg vi massor av flygfiskar och en flock *pilot whales*, de var dock inte riktigt lika lekfulla som delfinerna.